

FRANCOUZSKÝ BULDOČEK (Bouledogue francais).

Překlad: Ing. Hana Petrusová

PŘEKLAD DO ANGLIČTINY: Ian Nicholson (Fr). Revize: Renée Sporre-Willes, Raymond Triquet a Claude Guintard.

PŮVOD: Francie

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO ORIGINÁLNÍHO STANDARDU: 3.11.2014

POUŽITÍ: Společenský pes.

KLASIFIKACE FCI:

Skupina	9	Společenská plemena.
Sekce	11	Malí molossoidní psi.
Bez pracovní zkoušky.		

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Jako ostatní molosové, pochází buldoček pravděpodobně z molosů z Epiru a říše římské. Je příbuzný s buldoky z Velké Británie, se středověkými sarmatskými mastify-alaunty, mastify a malými francouzskými molossoidními psy. Francouzský buldoček, jak ho dnes známe, je výsledkem různého křížení, prováděného v osmdesátých letech devatenáctého století nadšenými chovateli v chudších čtvrtích Paříže. V té době byl buldoček psem nosičů z pařížské tržnice, řezníků a kočích, avšak díky svému zvláštnímu vzhledu a povaze brzy našel cestu do lepší společnosti a uměleckých kruhů. Rychle si získával oblibu. První klub tohoto plemene byl založen roku 1880 v Paříži. První zápisy pocházejí z roku 1885 a první standard byl sestaven v roce 1898; v roce, ve kterém francouzská Sociétés Centrale Canine uznala francouzského buldočka jako plemeno. První jedinec tohoto plemene byl předveden na výstavě již roku 1887. Standard, upravovaný v letech 1931, 1932 a 1948, byl přepracován v roce 1986 panem H. F. Reantem, za spolupráce pana R. Triqueta (publikován FCI roku 1987), poté roku 1994 paní Violette Guillon (publikován FCI roku 1995) a v roce 2012 výborem francouzského klubu pro buldočky (Club Bouledogue Francais).

CELKOVÝ VZHLED: Typický malý molossoidní pes. Přes svou malou velikost silný, ve všech proporcích krátký, podsaditý, kompaktní, krátkosrstý, s krátkým čenichem, vztyčenými ušima a přirozeně krátkým ocasem. Musí působit dojmem živého, bystrého, velmi svalnatého zvířete, kompaktní stavby těla a pevné kostry. Žádný znak nemá být ve srovnání s ostatními tak přehnaný, aby rušil celkovou harmonii psa ve vzhledu a pohybu.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Délka těla – od ramenního kloubu k sedacímu hrbolu – je mírně větší než výška v kohoutku.

Délka čenichové partie je asi 1/6 celkové délky hlavy.

CHOVÁNÍ / POVAHA: Družný, živý, hravý, majetnický a bystrý společenský pes.

HLAVA: Hlava musí být silná, široká a kvadratická, krytá přiměřeným množstvím kůže, tvořící symetrické záhyby a vrásky.

MOZKOVÁ ČÁST:

Lebka: Široká, téměř plochá mezi ušima, klenuté čelo. Vystupující nadočnicové oblouky, oddělené zejména hlubokou brázdou mezi očima. Tato brázda nesmí pokračovat na čele.

Týlní hrbol je málo vyvinutý.

Stop: Výrazný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST: Hlava buldočka je charakteristická zkrácením horní čelisti a čenichu, stejně jako mírným až středním sklonem nosu dozadu. Nosní houba je mírně obrácená vzhůru („pršáček“).

Nosní houba: Černá, široká, ohrnutá, nosní dírky dobře otevřené a souměrné, skloněné šikmo vzad. Sklon nosních dírek, stejně jako ohrnutí nosní houby musí však umožňovat normální dýchání nosem.

Čenich: Velmi krátký, široký, se soustřednými symetrickými vráskami.

Pysky: Silné, volnější a černé. Horní pysk se setkává se spodním v jeho středu a zcela kryje zuby. Z profilu je horní pysk skloněný a zaoblený. V klidu, pokud není pes rozčilený, nesmí být vidět jazyk.

Čelisti / Zuby: Čelisti široké a silné. Spodní čelist je předsunutá před horní čelistí a zvedá se vzhůru. Spodní řezáky jsou postaveny do oblouku. Čelist nesmí vykazovat boční vychýlení či zkrivení. Mezera mezi řezáky horní a spodní čelisti by neměla být přesně stanovená.

Rozhodující je, aby na sebe horní a spodní pysk doléhaly tak, aby zcela překrývaly zuby.

Spodní řezáky stojí před horními (předkus). Dostatečně vyvinuté řezáky a špičáky. Úplný chrup je žádoucí.

Líce: Dobře vyvinuté.

Oči: Dobře patrné, nápadné, s pozorným výrazem, hluboko uložené, dosti daleko od nosu a uší, tmavě zbarvené, poměrně velké, kulaté; bez jakékoliv stopy bělma, pokud se zvíře dívá přímo vpřed. Okraje očních víček musejí být černé.

Uši: Středně velké, u kořene široké a na špičce zaoblené. Na hlavě vysoko posazené, ale ne příliš blízko u sebe, vzpřímené. Boltec je otevřen směrem kupředu. Kůže musí být tenká a na pohmat měkká.

KRK: Krátký, silný, lehce klenutý, bez laloku, rozšiřuje se směrem k ramenům.

TRUP:

Horní linie: Postupně, ale ne přehnaně, stoupá směrem od kohoutku k bedrům. Tento tvar – také zvaný kapří hřbet – je typický pro plemeno.

Hřbet: Široký a svalnatý, silný a pevný.

Bedra: Krátká, široká a klenutá.

Zád: Skloněná.

Hrud: Válcovitá a hluboká (dosahuje mírně pod lokty); velmi dobře klenutá žebra, také zvaná „sudovitá“. Při pohledu zepředu hrudník široký a čtvercový.

Spodní linie a břicho: Vtažená, ale ne příliš.

OCAS: Přirozeně krátký, ideálně dlouhý tak, aby kryl řitní otvor, nízko nasazený, spíše rovný, silný u kořene a zužující se ke konci. Je povolen zalomený, zlomený, stočený nebo relativně dlouhý ocas, nepřesahující hlezno. Ocas je nízko nesen. Dokonce ani v pohybu by se neměl zvedat nad vodorovnou linii.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Hrudní končetiny při pohledu ze strany i zepředu rovné.

Plece: Šikmé.

Nadloktí: Krátká, silná, svalnatá, mírně zakřivená.

Lokty: Pevně přiléhající k tělu, bez vybočení.

Předloktí: Krátká, rovná a svalnatá.

Zápěstí: Pevná a krátká.

Nadprstí: Krátká a při pohledu ze strany mírně šikmá.

Tlapky: Okrouhlé, kompaktní, malé, takzvané „kočičí tlapky“, mírně vybočené. Prsty sevřené, drápy krátké, silné a černé.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Pánevní končetiny jsou silné a svalnaté, poněkud delší než hrudní, čímž se zvedá záď psa. Při pohledu ze strany i zezadu rovné.

Stehna: Dobře osvalená, pevná.

Hlezna: Pevná, nízko položená, ani příliš zaúhlená, ani strmá.

Nadprstí: Krátká.

Tlapky: Okrouhlé, kompaktní, nevybočují ani dovnitř, ani ven.

CHODY / POHYB: Při pohledu zepředu nebo ze strany se končetiny pohybují souběžně se střední rovinou těla. Volný, energický a plynulý pohyb.

KŮŽE: Pevná.

OSRSTĚNÍ:

Srst: Krátká, přilehlá, lesklá a měkká, bez podsady.

Zbarvení: Plavá, žíhaná, s bílými skvrnami nebo bez nich.

Jednobarevné osrstění:

Žíhané: Plavá srst s příčným tmavým žíháním, vytvářejícím efekt „tygrování“; silné žíhání nesmí zcela zakrývat základní plavou barvu. Může se vyskytovat černá maska. Přítomnost menších bílých skvrn je přípustná.

Plavé: Jednobarevná srst, od světle plavé po tmavě plavou, někdy světlejší na skloněných partiích těla, s černou maskou nebo bez ní. Zbarvení s maskou se dává přednost. Přítomnost menších bílých skvrn je přípustná.

Skvrnité osrstění:

Žíhané se středními nebo velkými bílými skvrnami: Takzvané „strakoš“. Skvrny jsou pravidelně rozmístěny po celém těle psa. Několik skvrn na kůži je přípustných.

Plavé se středními nebo velkými bílými skvrnami: Takzvané „plavá s bílou“. Skvrny jsou pravidelně rozmístěny po celém těle psa. Několik skvrn na kůži je přípustných. Nosní houba je u všech zbarvení vždy černá, nikdy ne hnědá nebo modrá. Celobílí jedinci, za předpokladu, že mají okraje očních víček a nos černý, jsou přípustní, ale pro chov nežádoucí z důvodu rizika hluchoty.

VELIKOST A VÁHA:

Výška v kohoutku: Psi: 27-35 cm. Feny: 24-32 cm.

Odchylka 1 cm nahoru či dolů je tolerována.

Váha: Psi: 9-14 kg. Feny: 8-13 kg.

Váha 500 g nad horní hranici je tolerována u typických jedinců.

VADY:

Každá odchylka od výše uvedených bodů by měla být považována za vadu, která by měla být penalizována podle své závažnosti a důsledků na zdraví a pohodu psa.

- Silně tečkovaná bílá srst u žíhaných strakošů.
- Silně žlutě tečkovaná bílá srst u plavých s bílou.
- U plavého zbarvení výrazný černý „úhoří“ pruh podél páteře.
- Bílé ponožky u žíhaného a plavého zbarvení.

- Světlé drápy.

TĚŽKÉ VADY:

- Přehnaný typ, přehnané plemenné znaky.
- Čenich příliš dlouhý nebo příliš krátký.
- Jazyk viditelný při zavřené tlamě.
- Světlé, dravčí oči.
- Vodorovná horní linie od kohoutku po bedra.
- Přílišná ztráta pigmentu pysků, nosní houby a očních víček, jejichž okraje by nikdy neměly být zcela depigmentované.
- Klešťový skus.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Agresivita nebo bázlivost.
- Každý jedinec jasně vykazující fyzické nebo povahové abnormality musí být diskvalifikován.
- Nedostatek typu: nedostatek charakteristických znaků, který má za následek, že pes celkově nevypadá jako ostatní jedinci téhož plemene.
- Zcela uzavřené nosní dírky.
- Zkřivení nebo boční vychýlení čelisti, což má za následek trvale viditelný jazyk.
- Dolní řezáky postavené za horními řezáky.
- Při zavřené tlamě trvale viditelné špičáky.
- Různobarevné oči.
- Nosní houba jiné barvy než černé.
- Uši nejsou nesený vzpřímeně.
- Bezocasost nebo ocas zanořený do zádi.
- Paspárky na pánevních končetinách.
- Obrácená hlezna.
- Dlouhá, hrubá, nebo příliš měkká „vlněná“ srst.
- Zbarvení srsti, které není v souladu s tím, co předepisuje standard, zvláště černé, černé se žlutými znaky a všechny zředěné (dilutované) odstíny černé, s nebo bez bílých skvrn.
- Velikost a váha mimo rozmezí dané standardem.
- Dýchací obtíže.
- Hluchota.

Poznámka:

- Psi musí mít dvě normálně vyvinutá varlata plně sestouplá v šourku.
- Pouze psi zdraví a schopní plnit funkce, pro které byli vyšlechtěni a jejichž morfologie je typická pro plemeno, mohou být použiti k chovu.